

Қоштасу

Автоға келдім
соңғы ақшамды ұстатып.
«Марсельге қашан?»
Бар сәулеті көз тартып,
Жүйткіді Париж
жолға мені ұзатып.
Көзіме басыл,
қоштасайын құмартып.
Күйінсін жаным,
күйгелек сезім орнаса,

Парижда мен
тұрар да едім, өлерде ем.
Егер
Москва деген біржер
болмаса.
Аударған Қ. АМАНЖОЛОВ.

Лениншіл жас. - 1950. - 14 апр. (№ 45). - 1 б.